

Kamer der Volksvertegenwoordigers

27 OCTOBER 1953.

WETSONTWERP betreffende de belasting op de levensverzekeringen.

VERSLAG
NAMENS DE
COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1).
UITGEBRACHT DOOR DE HEER FIMMERS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De wet van 8 Maart 1951 heeft aan alle belastingplichtigen belastingvrijdom verleend van het gedeelte van het belastbaar inkomen dat aangewend wordt voor het vestigen, bij middel van een levensverzekering, hetzij van een rente, hetzij van een kapitaal.

Deze belastingvrijdom, vroeger voorbehouden aan de loon- en weddetrekkenden, werd door voormelde wet uitgebreid tot alle belastingplichtigen.

Het had de wetgever van 1951 echter logisch geschenen de rente zelf of het uitgekeerde kapitaal te belasten als een bedrijfsinkomst vermits zij samengesteld werden uit het vrijgestelde gedeelte van de jaarlijkse bedrijfsinkomsten.

Deze oplossing, hoe logisch ook, moest aanleiding geven in de praktijk tot een dubbele onbillijkheid.

Inderdaad, de belastingvrijdom is door artikel 30bis beperkt.

De belasting op het uitgekeerde kapitaal, of van de rente kan 30, ja zelfs 40 % bedragen: het kapitaal en de rente werden immers gevoegd bij de normale bedrijfsinkomsten van het jaar waarin ze uitgekeerd worden.

Deze zeer hoge belasting berooft de verzekerde in ruime mate van de voordelen zijner verzekering en zulks nog wel op een ogenblik (ouderdom of vroegtijdige dood) waarop de levensomstandigheden van hem of zijn gezin bijzonder moeilijk worden.

(1) Samenstelling van de Commissie: de heer Van Belle, voorzitter; de heren Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisi, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Zie :

690: Ontwerp overgemaakt door de Senaat.

Chambre des Représentants

27 OCTOBRE 1953.

PROJET DE LOI relatif à la taxation des assurances-vie.

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. FIMMERS.

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 8 mars 1951 accordait à tous les contribuables l'immunité fiscale de la partie des revenus imposables consacrés à la constitution, par l'assurance-vie, soit d'une rente, soit d'un capital.

Cette immunité fiscale, précédemment réservée aux appointés et salariés, fut étendue par ladite loi à l'ensemble des contribuables.

Mais le législateur de 1951 avait estimé logique d'imposer la rente elle-même ou le capital versé, au titre de revenus professionnels, ceux-ci ayant été constitués au moyen de la partie immunisée des revenus professionnels annuels.

Cette solution, aussi logique qu'elle puisse être, devait cependant donner lieu, en pratique, à une double injustice.

L'immunité fiscale est en effet limitée par l'article 30bis.

L'impôt sur le capital versé ou sur la rente peut atteindre 30 et même 40 % : le capital ainsi que la rente étaient en effet ajoutés aux revenus professionnels normaux de l'année au cours de laquelle ils furent versés.

Ce très lourd impôt prive l'assuré, dans une très large mesure, des avantages de son assurance et cela au moment (vieillesse ou décès prématuré) où les conditions de vie sont particulièrement difficiles pour sa famille.

(1) Composition de la Commission: M. Van Belle, président; MM. Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisi, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Voir :

690: Projet transmis par le Sénat.

H.

Na de afkondiging van deze wet zal zulks niet meer het geval zijn vermits de bedoelde kapitalen niet meer bij de normale bedrijfsinkomsten zullen gevoegd worden, doch wel afzonderlijk belast.

Zij zullen bovendien belast worden tegen de aanslagvoet verband houdende, niet met het kapitaal zelf, maar wel met de rente welke de kapitaalsconversie zou opbrengen.

Men heeft de vraag gesteld of de huidige wet ook van toepassing is op de kapitalen en renten, welke ingevolge een extra-legale verzekering, door de patronale bijdragen gevestigd werden.

Hierop werd geantwoord dat de patronale bijdragen, evenals de vergoedingen in natura, juridisch in niets verschillen van de bezoldigingen: zij zijn een deel van de bezoldiging.

De wet van 8 Maart 1951 had reeds in haar artikel 29, lid 3, belastingvrijdom gegeven aan de kapitalen en renten thans uitbetaalbaar, doch gevestigd bij middel van stortingen voor 1 Januari 1950 gedaan.

Aan deze toestand wordt door de huidige wet niets veranderd, verstaan zijnde nochtans dat hierbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen de patronale bijdrage en de werknemersbijdragen.

Voor de toekomst en namelijk voor de kapitalen en renten gevestigd na 1 Januari 1950, zal de belastingvrijdom ophouden, doch vervangen worden niet door de normale taxatie, maar wel door de mildere taxatie daaraan beschreven en voorzien bij artikel 2 van huidig ontwerp. De alzo voorziene taxatie zal hierbij in geen deele onderscheid maken tussen het kapitaalsdeel bekomen door de patronale bijdragen en het deel bekomen door de eigen bijdragen.

* *

Uiteindelijk heeft de Senaat voorgesteld de wet te doen retroageren tot 1 Januari 1950, omdat ook de wet van 8 Maart 1951, welke door het huidig ontwerp veranderd wordt, in werking trad op deze datum.

Uwe Commissie heeft het huidig ontwerp aangenomen bij eenparigheid.

Dit verslag werd insgelijks bij eenparigheid goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. FIMMERS.

De Voorzitter,
F. VAN BELLE.

Tel ne sera plus le cas après la promulgation de la présente loi, puisque ces capitaux ne seront plus ajoutés aux revenus professionnels normaux, mais seront imposés séparément.

Ils seront en outre imposés, non au taux afférent au capital même, mais bien à celui afférent à la rente résultant de la conversion du capital.

Il a été demandé si la présente loi était applicable également aux capitaux et rentes constitués par une assurance extra-légale, au moyen des cotisations patronales.

Il a été répondu que les cotisations patronales, aussi bien que les rétributions en nature, ne diffèrent nullement des rémunérations: elles constituent une partie de celles-ci.

En son article 29, alinéa 3, la loi du 8 mars 1951 avait déjà prévu l'immunité fiscale pour les capitaux et rentes payables actuellement, mais constitués par des versements effectués avant le 1er janvier 1950.

La présente loi ne modifie nullement cette situation, à condition toutefois qu'aucune distinction ne soit faite entre la cotisation patronale et les cotisations des travailleurs.

A l'avenir, notamment pour les capitaux et les rentes constitués après le 1er janvier 1950, l'immunité fiscale sera supprimée mais remplacée non par une taxation normale mais par la taxation moins lourde que nous avons signalée ci-dessus et qui est prévue à l'article 2 du présent projet. Ladite taxation n'établira aucune distinction en ce domaine entre la partie de capital obtenue au moyen des cotisations patronales et la partie acquise au moyen de versements personnels.

* *

Enfin, le Sénat a proposé de faire rétroagir la loi au 1er janvier 1950, la loi du 8 mars 1951, modifiée par le présent projet, étant également entrée en vigueur à cette date.

Votre Commission a adopté le projet à l'unanimité.

Le présent rapport a également été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. FIMMERS.

Le Président,
F. VAN BELLE.